

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/64/2025
Identifikačné číslo spisu:	4123010233
Dátum vydania rozhodnutia:	21.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:4123010233.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu, sudkyne JUDr. Beáty Javorkovej a sudcu JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obvineného Ing. H. C., pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 21. októbra 2025 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Nitra z 3. septembra 2024, sp. zn. 1T/11/2023, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 21. mája 2025, sp. zn. 2To/6/2025, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Ing. H. C. odmieta.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Okresný súd Nitra (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 3. septembra 2024, sp. zn. 1T/11/2023, uznal obvineného Ing. H. C. (ďalej len „obvinený“) za vinného z prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 18. januára 2021 podal na poškodeného JUDr. PaedDr. PhDr. Š. C., MA, MBA, príslušníka Kriminálneho úradu Finančnej správy, písomné trestné oznámenie, doručené dňa 21. januára 2021 Úradu inšpekčnej služby, Kalvárska 2, Nitra, zaevidované pod ČVS: UIS-639/OISZ-2020, v ktorom okrem iného uviedol, že poškodený zneužíva právomoc verejného činiteľa hrubým spôsobom, dňa 30. novembra 2020 išiel spolu so svojím otcom do kancelárie spoločnosti G. C. s.r.o., kde sa stretli s pánom Bc. C. H., poškodený sa na tomto stretnutí predstavil, že je príslušníkom Kriminálneho úradu Finančnej správy, ukázal svoj služobný odznak a pána H. týmto prinútil podpísať Dohodu o ukončení nájmu za spoločnosť C. s.r.o. a dňa 1. decembra 2020 podpísať Zmluvu o nájme nebytových priestorov za spoločnosť S. G. s.r.o., so sídlom T., taktiež pod hrozbou kontroly z Kriminálneho úradu Finančnej správy v Piešťanoch dal I. S. podnikajúcemu pod názvom živnosti I. S. - H. veľkoobchod ovocie zelenina, s miestom podnikania Č., R. XXX príkazom, aby opäť dodával tovar na prevádzku v C., avšak už na novú spoločnosť S. G. s.r.o., ale na prevádzku do T. má zákaz dodávať tovar, podľa trestného

oznámenia má poškodený napomáhať podnikateľským subjektom a radiť im ako zákony obísť za finančnú odplatu, zneužíva právomoc verejného činiteľa na svoj osobný prospech a na prospech jemu spriaznených firiem svojich rodičov, pričom skutočnosti, obsiahnuté v uvedenom trestnom oznámení sú nepravdivé, poškodený JUDr. PaedDr. PhDr. Š. C., MA, MBA bol vypočúvaný dňa 5. augusta 2021 na Úrade inšpekčnej služby v trestnom konaní vedenom pod spisovou značkou ČVS:UIS-639/OISZ-2020 pred začatím trestného stíhania ako osoba podozrivá zo spáchania trestného činu, pričom uznesením Úradu inšpekčnej služby zo dňa 8. decembra 2021, ČVS: UIS-639/OISZ-2020 v spojení s uznesením Krajskej prokuratúry v Nitre, sp. zn. 4Kn/136/21/4400 zo dňa 9. februára 2022, právoplatným dňa 9. februára 2022 bola podľa § 197 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku vec podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť poškodený odmietnutá, nakoľko nebol daný dôvod na začatie trestného stíhania, alebo na postup podľa § 197 odsek 2 Trestného poriadku.

Okresný súd podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil obvinenému trest odňatia slobody vo výmere jeden rok.

Prvostupňový súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obvinenému určil skúšobnú dobu na jeden rok.

Krajský súd v Nitre (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na základe odvolania obvineného rozsudkom z 21. mája 2025, sp. zn. 2To/6/2025, podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvinenému uložil podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere jeden rok.

Odvolací súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obvinenému určil skúšobnú dobu na jeden rok.

II.

Dovolanie

a vyjadrenie k nemu

Proti vyššie citovanému rozsudku okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu podal obvinený dovolanie prostredníctvom obhaju písomným podaním z 8. augusta 2025 z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

V odôvodnení dovolania obvinený uviedol, že na naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona nestačí úmysel páchatela privodiť trestné stíhanie inej osoby tým, že o nej oznámi skutočnosti, o ktorých vie, že nie sú pravdivé a ani to, že páchatel označí tieto ním uvedené skutočnosti za trestný čin. Je nevyhnutné, aby oznámený skutok aj reálne vykazoval znaky trestného činu. Bolo povinnosťou súdov vyriešiť ako predbežnú otázku, či oznámené skutkové okolnosti by za predpokladu, že by k nim skutočne došlo, reálne viedli k trestnému postihu poškodeného pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Odvolací súd v zhode s právnym názorom súdu prvého stupňa urobil záver o tom, že sa obvinený prečinu krivého obvinenia dopustil, keďže bolo preukázané, že vedome nepravdivo informoval orgány činné v trestnom konaní o skutkových okolnostiach kedy, kde a ako mal byť trestný čin spáchaný, pričom táto jeho informácia smerovala proti konkrétne označenej osobe - poškodenému. Tento záver sa výlučne vzťahuje na posúdenie subjektívnej stránky konania obvineného, no úplne ignoruje posúdenie naplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu po objektívnej stránke. Z obsahu vykonaného dokazovania vyplýva, že skutkové okolnosti, o ktorých obvinený nepravdivo informoval, sa síce vzťahujú k osobe poškodeného, ale z obsahu trestného oznámenia vyplýva, že tento sa ich mal dopustiť v čase, keď preukázateľne nevykonával právomoc verejného činiteľa. Takýto chybný názor obvineného sa v právnej praxi posudzuje ako pozitívny právny omyl, v dôsledku ktorého konanie obvineného

nezakladá jeho trestnú zodpovednosť pre prečin krivého obvinenia. Ním oznámené skutkové okolnosti nemohli založiť trestnú zodpovednosť poškodeného pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa.

Odvolací súd zistený skutok zjavne nesprávne právne posúdil, keď konanie obvineného napriek nenaplneniu všetkých objektívnych znakov skutkovej podstaty kvalifikoval ako prečin krivého obvinenia. Z uvedeného dôvodu obvinený navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby rozsudok krajského súdu zrušil a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal tomuto súdu vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra (ďalej len „prokurátor“) podaním z 22. augusta 2025, v ktorom uviedol, že vykonaným dokazovaním bol v plnom rozsahu objasnený skutkový stav veci. Vyhodnotením dôkazov v spojitosti s náležitým právnym posúdením dôkaznej situácie súdy oboch stupňov mali jednoznačne za preukázané, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, vykazuje znaky žalovaného trestného činu a spáchal ho obvinený. Obvinený do trestného oznámenia uviedol nepravdivé skutočnosti a konal v úmysle privodiť poškodenému trestné stíhanie. Na úrade inšpekčnej služby bolo vykonané preverovanie pre podozrenie z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, avšak skutočnosti uvádzané v trestnom oznámení obvineným sa ukázali ako lživé.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného odmietol.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Najvyšší súd považuje za potrebné vo všeobecnej rovine pripomenúť, že z konštrukcie a štruktúry jednotlivých dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku vyplýva, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu je určené na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb. Dovolanie nie je v zásade prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa [primerane pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 57/2007-II]. Povedané inými slovami, dovolaním podaným z niektorého z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku sa nemožno domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je založené napadnuté alebo jemu predchádzajúce rozhodnutie, a ani prehodnotenia vykonaného dokazovania. Pritom platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takéhoto dovolacieho dôvodu podľa § 371 Trestného poriadku. Nestačí, ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pokiaľ v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu (pozri napr. odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 51/2014).

Zároveň treba uviesť, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v

zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku), a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 120/2012-I). Pri zisťovaní dôvodov dovolania dovolacím súdom je rozhodujúca ich vecná špecifikácia a nie ich označenie podľa § 371 Trestného poriadku.

Jednotlivé dovolacie dôvody (§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku), sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (primerane napríklad uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 4 Tdo 67/2018, 4 Tdo 17/2019, 4 Tdo 23/2019, 5 Tdo 85/2017, 5 Tdo 7/2020).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Formulácia tohto ustanovenia vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. Poukazovanie na nesprávne skutkové zistenia, na ktorých je rozhodnutie založené, alebo nesúhlas s hodnotením dôkazov súdmi tento dovolací dôvod nenapĺňa (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 24. júla 2007, sp. zn. 2 Tdo 21/2007, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 57, roč. 2007 - II.).

Povedané inými slovami, predmetný dovolací dôvod dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, tzn. nie je prípustné právne účinne namietať, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu. Ďalej predpokladá, ako už bolo vyššie uvedené výlučne chyby právne, ktoré sa dotýkajú právneho posúdenia zisteného skutku v tom zmysle, že tento bol v rozpore s Trestným zákonom posúdený buď ako prísnejší alebo miernejší trestný čin, alebo že vôbec nemal byť posúdený ako trestný čin pre existenciu niektorej Trestným zákonom predpokladanej okolnosti vylučujúcej trestnú zodpovednosť páchateľa alebo protiprávnosť činu. Spomenutý dovolací dôvod je okrem toho daný aj nesprávnou aplikáciou iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktorá nemusí bezprostredne súvisieť len s právnym posúdením skutku, ale sa môže dotýkať, napr. rozhodovania o treste, či o ochrannom opatrení (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 47/2014-II).

Za naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinený považoval nesprávne právne posúdenie samotného skutku, najmä, že nedošlo k naplneniu všetkých objektívnych znakov skutkovej podstaty trestného činu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona.

Najvyšší súd (ako jeho judikatúra opakovane zdôrazňuje) teda v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku len posúdi, či skutok zistený súdom zodpovedá použitej právnej kvalifikácii (všetkým jej znakom). Nevstupuje do procesu hodnotenia dôkazov, dôkazy nehodnotí, ani nepreskúmava správnosť úvah skôr vo veci konajúcich súdov pri hodnotení dôkazov. Dovolací súd musí pri svojom kvalifikačnom prieskume vychádzať výlučne zo skutkovej vety odsudzujúceho výroku napadnutého rozsudku (pozri odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 22/2015).

Podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona kto iného ľživo obviní z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane pred ľživými obvineniami z trestného činu a na

dôvodnej činnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v nepravdivom obvinení konkrétnej nevinnnej osoby zo spáchania určitého trestného činu. Spravidla bude také obvinenie vo forme trestného oznámenia smerovaného orgánu činnému v trestnom konaní, ktorého forma nie je relevantná. Na dokonanie tohto trestného činu bude postačovať, ak páchateľ uvedie také okolnosti a skutočnosti, ktoré napĺňajú niektorú zo skutkových podstát trestných činov. Páchateľ pri samotnom obvinení tretej osoby nemusí uviesť právnu kvalifikáciu údajného. Je úlohou orgánov činných v trestnom konaní preukázať vedomosť páchateľa, že obviňuje inú osobu nepravdivo.

Pre vyvodenie trestnej zodpovednosti páchateľa sa pri subjektívnej stránke vyžaduje úmyselné zavinenie. Z hľadiska subjektívnej stránky musí páchateľ chcieť, alebo si byť aspoň vedomý toho, že iného ľživo obviňuje z trestného činu, a byť s tým uzrozumený a súčasne chcieť alebo byť aspoň uzrozumený s tým, že v dôsledku jeho obvinenia bude táto osoba trestne stíhaná.

Na vyvodenie trestnej zodpovednosti páchateľa stačí, ak iného ľživo obvinil z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie. Z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu je bezvýznamné, či ľživo obvinenej osobe bolo vznesené obvinenie, resp. či došlo k jej odsúdeniu, prípadne že príslušný orgán prípravného konania vec odložil, pretože krivému obvineniu neuveril.

Páchateľom, resp. subjektom môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba, ide teda o všeobecný subjekt.

Najvyšší súd posudzujúc, či skutok zistený súdom nižšieho stupňa zodpovedá použitej právnej kvalifikácii konštatuje, že skutková veta odzrkadľuje právnu kvalifikáciu skutku vo všetkých jej znakoch. Konanie obvineného opísané v skutkovej vete spočívalo v nepravdivom resp. krivom obvinení poškodeného JUDr. PaedDr. PhDr. Š. C., MA, MBA, príslušníka Kriminálneho úradu Finančnej správy, na ktorého obvinený podal 21. januára 2021 trestné oznámenie. Toto jeho konanie naplnilo všetky zákonné znaky prečinu krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona.

Súd prvého stupňa preto správne právne kvalifikoval konanie obvineného, pričom právna kvalifikácia skutku má svoj podklad v znení skutkovej vety rozsudku súdu prvého stupňa a vo vykonanom dokazovaní. K tejto súd prvého stupňa správne na str. 12 a 13 rozsudku uviedol, že: „Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona z hľadiska subjektívnej i objektívnej stránky, pretože obžalovaný dňa 18. januára 2021 podal na poškodeného JUDr. PaedDr. PhDr. Š. C.É., MA, MBA, príslušníka Kriminálneho úradu Finančnej správy, písomné trestné oznámenie, doručené dňa 21. januára 2021 Úradu inšpekčnej služby, Kalvárska 2, Nitra, zaevidované pod ČVS: UIS-639/OISZ-2020, v ktorom okrem iného uviedol, že poškodený zneužíva právomoc verejného činiteľa hrubým spôsobom, dňa 30. novembra 2020 išiel spolu so svojím otcom do kancelárie spoločnosti G. C. s.r.o., kde sa stretli s pánom Bc. C. H., poškodený sa na tomto stretnutí predstavil, že je príslušníkom Kriminálneho úradu Finančnej správy, ukázal svoj služobný odznak a pána H. týmto prinútil podpísať Dohodu o ukončení nájmu za spoločnosť C. s.r.o. a dňa 01.12.2020 podpísať Zmluvu o nájme nebytových priestorov za spoločnosť S. G. s.r.o., so sídlom T., taktiež pod hrozbou kontroly z Kriminálneho úradu Finančnej správy v Piešťanoch dal I. S. podnikajúcemu pod názvom živnosti I. S. - H. veľkoobchod ovocie zelenina, s miestom podnikania Č., R. XXX príkazom, aby opäť dodával tovar na prevádzku v C., avšak už na novú spoločnosť S. G. s.r.o., ale na prevádzku do T. má zákaz dodávať tovar, podľa trestného oznámenia má poškodený napomáhať podnikateľským subjektom a radiť im ako zákony obísť za finančnú odplatu, zneužíva právomoc verejného činiteľa na svoj osobný prospech a na prospech jemu spriaznených firiem svojich rodičov, pričom skutočnosti, obsiahnuté v uvedenom trestnom oznámení sú nepravdivé, poškodený JUDr. PaedDr. PhDr. Š. C., MA, MBA bol vypočúvaný dňa 5. augusta 2021 na Úrade inšpekčnej služby v trestnom konaní vedenom pod spisovou značkou ČVS:UIS-639/OISZ-2020 pred začatím trestného stíhania ako osoba podozrivá zo spáchania trestného

činu, pričom uznesením Úradu inšpekčnej služby zo dňa 08.12.2021, ČVS: UIS-639/OISZ-2020 v spojení s uznesením Krajskej prokuratúry v Nitre, sp. zn. 4Kn/136/21/4400 zo dňa 9. februára 2022, právoplatným dňa 9. februára 2022 bola podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku vec podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť poškodený odmietnutá, nakoľko nebol daný dôvod na začatie trestného stíhania, alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

Z hľadiska zavinenia súd konanie obžalovaného vyhodnotil ako nepriamy úmysel podľa § 15 písm. b) Trestného zákona, kedy obžalovaný vedel, že svojim konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného týmto zákonom (ochrana pred lživými obvineniami z trestného činu), a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Toto nepochybne vyplýva zo spôsobu akým sa dopustil spáchania skutku. Trestné oznámenie zo strany obžalovaného bolo písané takým spôsobom, že argumentoval skutočnosťami v ňom prezentované ako vlastné, nie ako skutočnosťami, o ktorých sa dozvedel sprostredkované. Obžalovaný od počiatku kategoricky popieral spáchanie skutku, na svoju obranu uviedol, že skutočnosťami, ktoré uviedol v predmetnom trestnom oznámení sa dozvedel od svedka Bc. C. H. a I. S.. Obrana obžalovaná však bola vyvrátená výpoveďami svedkov Bc. C. H., I. S., ktorí zhodne potvrdili, že žiadne zo skutočností, ktoré obžalovaný následne premietol do trestného oznámenia, obžalovanému nepovedali. Svedok Bc. C. H. tvrdil, že poškodený sa mu nepredstavil, že je príslušníkom Kriminálneho úradu Finančnej správy, neukázal mu služobný preukaz, nevidel u poškodeného zbraň, poškodený sa mu nevyhrážal, že príde Kriminálny úrad Finančnej správy urobiť daňovú kontrolu v rámci jeho podnikateľskej činnosti. Svedok vôbec nemal vedomosť o tom, že poškodený je príslušníkom KÚFS, dozvedel sa to až v prípravnom konaní od vyšetrovateľa. Svedok I. S. tiež tvrdil, že poškodený sa mu nikdy nevyhrážal, že bude u neho vykonaná kontrola finančnej správy, taktiež sa mu poškodený nepreukazoval žiadnym preukazom, resp. dokladom o príslušnosti k nejakému úradu. Svedok nevidel u poškodeného zbraň, ani mu zbraň neukazoval. Hodnovernosť výpovede svedkov Bc. C. H., I. S. bola potvrdená výpoveďou svedka Š. C. st., ktorý bol prítomný pri rokovaní poškodeného s H. a S., pričom potvrdil, že na rokovaní s pánom S. a pánom H. predstavoval poškodeného tak, že im povedal, že je to jeho syn. Poškodený sa pred nimi nepreukazoval žiadnym dokladom, pri stretnutiach s obchodnými partnermi poškodený nikdy nevytiahol svoj služobný preukaz príslušníka KÚFS a nepovedal, že pošle kontrolu nejakých príslušníkov. Z dôvodu uvedeného súd nepochybne dospel k záveru, že skutočnosťami, ktoré obžalovaný uviedol do trestného oznámenia sú nepravdivé a obžalovaný tak konal v úmysle privodiť poškodenému trestné stíhanie.“

Námietka obvineného, že pre naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona bolo povinnosťou súdu prvého stupňa ako predbežnú otázku vyriešiť to, či obvineným oznámené skutkové okolnosti by reálne viedli k trestnému postihu poškodeného pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa, je jednak námietkou skutkovou, ktorú nie je možné v dovolacom konaní namietať. Navyše skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa bol podľa najvyššieho súdu zistený správne, a skutková podstata trestného činu kladeného za vinu obvinenému nevyžaduje vznesenie obvinenia, či odsúdenie lživo obvinenej osoby. Na naplnenie objektívnej stránky trestného činu krivého obvinenia postačuje, ak páchatel' nepravdivo obviní iného zo spáchania trestného činu. Obvinený nielenže uviedol okolnosti a skutočnosti naplňajúce skutkovú podstatu trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa až detailne (s uvedením priebehu skutkového deja) opísal konkrétne udalosti, a toto konanie aj priamo označil, resp. pomenoval vo svojom trestnom oznámení doručenom Úradu inšpekčnej služby 21. januára 2021 (č. 1. 77 vyšetrovacieho spisu), ktoré tvrdenia sa však následne ukázali výpoveďami svedkov ako nepravdivé. Výkonaným dokazovaním obvinenému bola jednoznačne preukázaná vedomosť o nepravdivom obvinení inej osoby.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v predmetnej veci nie je splnený obvineným uvádzaný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, a z tohto dôvodu dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.